

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XXXIX. Horribilis Adversvs Impvros Sacerdotes iusti Dei vindicta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

§ 8. Quod de luxuria diffluentibus dira per sepe supplicia etiam hoc in mundo sumpsit Deus, 1. Cor. 10. v. 8. Collos. 3. v. 6. vt videre est Genes. 7. vbi pene totus orbis aquarum inundatione submersus est, Gen. 19. pentapolis cœlesti igne conflagrauit Genes. 34. Sichemita contrucidati, Num. 25. v. 8. 9. interfecti 24. millia, Judic. 20. tota ferme tribus Benjamin occisa. Exempla plura in Dauide, & eius filiis Ammone, Absalone, Salomone.

§ 9. Quod incontinentes sempiterni ignis & cruciatus pœnas sufferant, Matth. 5. v. 29. 30. 1. Cor. 6. v. 9. Ephes. 5. v. 5. Gal. 5. v. 19. Apoc. 21. v. 8. Fornicatoribus pars erit in stagno ardente igne & sulphure, quod est mors secunda. Et cap. 22. v. 15. Foris canes & impudici, &c.

CAPVT XXXIX.

HORRIBILIS ADVERSVS IMPVROS
Sacerdotes iniusti Dei vindicta.

Sacerdos §. **A**LIIQVA hic commemorabo exempla, vt Ecclesiastici felices fiant, quos faciant aliena pericula cautos. S. Gregor. lib. 2. Dialogorum cap. 8. memoria prodidit, quod presbyter Florentius inuidia tabescens, venenatum. S. Benedicto panem specie benedictionis & amicitia miserit, & quod ille fraudem cognoscens cum per coruum in remotum locum abijci curauerit. Sed prædictus Florentius, inquit, quia magistri corpus necare non potuit: se ad extinguendas discipulorum animas accendit: ita vt in horto cella, cui Benedictus inerat, ante eorum oculos nudas septem puellas mitteret: quæ coram eis sibi inuicem manus tendentes & diutius ludentes: illorum mentes ad peruersitatem libidinis instamarent. Quod vir sanctus de cella conspicuens, lapsusque adhuc tenerioribus discipulis pertimescens, adque pro sua satius persecutione fieri pertractans: inuidia locum dedit, at-

ad turpitudinem alios prouocans miserè interit.

Vritq̄, videndo fatum.

dit, atque oratoria & cuncta qua construxerat, substitutis præpositis adiunctis fratribus ordinavit, & paucis secum monachis ablatis habitationem mutavit loci. Sicque vir Dei odia eius humiliter declinavit, quem omnipotens Deus terribiliter percussit. Nam cum prædictus presbyter stans in salario Benedictum discessisse cognosceret, & exultaret, perdurante immobiliter tota domus fabrica hoc ipsum tantum in quo stabat solarium cecidit, & Benedicti hostem contereus extinxit.

§. Turpissimus utique iste Sacerdos fuerit, qui tot libidinis incentiua in promptu habuit & eodem luto, quo ipse turpificatus fuit, & alios fœdare voluit, ne in culpa & pœna illi deessent socij.

§. Aliud ex eodem auctore exemplum producimus. S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 32. narrat, quod sanctissimæ Trinitatis confessores Episcopi exectis linguis distincte fuerunt locuti, quod donum vnus luxurie crimine perdidit: verba illius sunt. Iustiniani quoque Augusti temporibus, dum contra Catholicorum fidem exorta à Vandalis persecutio Ariana in Africa vehementer insaniret: quidam in defensione veritatis Episcopi fortiter persistentes, ad medium sunt deducti. Quos Vandalorum rex verbis ac muneribus ad perfidiam flectere non valens, tormentis frangere posses credit. Nam cum eis in ipsa defensione veritatis silentium indiceret, nec tamen ipsi contra perfidiam tacerent, ne tacendo forsitan consensisse viderentur: raptus in furorem, eorum linguas abscondi radicibus præcepit. Res mira & multis nota senioribus, qui ita pro defensione veritatis etiam sine linguis loquebantur, que torfecit prius loqui per linguam consueuerant. Hi itaque eo tempore profugi ad Constantinopolitanam urbem venerunt. Eo quoque tempore quo explendis responsis Ecclesia ad Principem ipse transmissus sum: seniorẽ quendam Ep̃m reperi, qui se adhuc eorum ora sine lingua loquentia vidisse restabatur, ita vt apertis oribus clamarent: Ecce videre, quia linguas nõ habemus & loquimur: Videbatur n. à respicientib. vt ferebat, quia abscessis radicibus linguas, quasi quãdã baratrũ patebat in gutture: & in ore vacuo plena ad

inte-

Catholica
fides neque
blanditijs,
neq; promis
sis, neq; mi
nis cedit, ne
que tor
mentis.
Exo. 4. v. 11.
Quis fecit
os hominis?
nonne ego.

Iustus es Domine, & re-
ctum iudicium tuum.
Ps. 118.

Præstat de-
monem quam
luxuria ex-
agitari.

integrum verba formabantur. Quorum illic vnus in luxurijs
lapsus mox priuatus est dono miraculi, rectè videlicet omni-
potentis Dei iudicio, vt qui carnis continentiam seruare neglexe-
rat: sine lingua carnea non haberet verba veritatis.

§. Luxuriam similiter seuerè puniuit Deus in filio
Abbatis Innocentiæ apud Palladium cap. 103. Hic filio
suo imprecatus est Damonem, vt eius vexatione à li-
bidine contineret exemplo Apostoli, 1 Cor. 5. v. 5. Sic
author habet. De beato Innocentio presbytero Olueti à mul-
tis quidem audisti, nihil secius autem à nobis quoque audies
qui tres annos cum eo viximus. Is fuit longe simplicissimus.
Cum autem is fuisset illustris in palatio inter magistratus Con-
stantini Imperatoris, mudo, renunciauit, profectus à matrimo-
nio. In quo et habuit filium Paul. nomine domesticum, qui milita-
bat. Is cum peccasset in filiam presbyteri, imprecatus est propria
filio Innocent. Deum rogans & dicens, Damine, da ei spiritum:
ne amplius inueniat eius caro tempus peccandi, melius arbitra-
rus eum pugnare cum demone, quam cum intemperantia. Quod
etiam factum est. Nam nunc quoque adhuc est in monte Oliua-
rum, ferrum gestans & castigatus à spiritu.

Cerere &
Baccho ali-
tur Venus.

Improuisa
mors luxu-
riosum su-
stulit.

§. Quibus oportune adiungemus, quod habet Tho-
mas Cantip. lib. 2. cap. 30. parte 16. Erat in villa Bruccellensi
Brabantie sacerdos quidam vita & moribus plurimum inho-
nestus. Hic gula & luxuria deditus, nihil fere videbatur aliud
meditari. Post finem autem annorum paucorum, postquam
presbyter ordinatus iusto Dei iudicio impræmediate defunctus
est. Nec multo post quidam presbyter commensalis eius & so-
cius, cum in crepusculo noctis viam ageret extra villam: audi-
uit miserabilem vocem, quasi de sub terra plangentis. Conster-
natus autem presbyter: quisnam esset, cuius vocem audiret, cru-
ce se consignans, inquit, dicens: Quis es tu? Et ora. Ego inquit
sum infelix ille socius tuus. Et rursus presbyter. Quomodo inquit
tibi est, & quare de humo eloquium tuum. Cui ille, Dato rugi-
tu maximo; Va inquit mihi, Va, va, quoniam clausit super me
puteus os suum. Psal. 68. vers. 16. Et cum quasi pennigero volatu
vox

vox plangentis deferretur in longum audita est. Pergit ibid. parte 17. Mirabilius tamen intelligas, ipsum qui hoc audiuit Presbyterum, in nullo prorsus vitam suam miseram correxisse, sed morte turpissima obijisse, & fœda nequissima conversationis vestigia posteris reliquisse. Et parte 18. Vidimus tamen quendam multarum diuitiarum & possessionum presbyterum, qui prioris audita damnatione presbyteri, omnia penitus caduca dimisit, & religionem Cisterciensem intrans bene vixit & obiit. Nota ergo, quia illi ad cumulum damnationis, & isti ad utilitatem correctionis resista innotuit.

§. Et ibidem parte 20. Presbyter cum Moniali repertū extincti. De concubitu ergo talium narrantem mihi sanctissima Abbatisa Ordinis Cisterciensis, quid nostro tempore in Burgundia accidit videamus. Presbyter quidam nomine tantum sanctus & castus, monialem quandam alterius ordinis iuueculam sub religionis specie procurabat. Nacta ergo occasione, cum sociâ seniore iuuecula Monialis presbyterum visitauit. Post lautos autem cibos & potum immoderatum, monialis in loco vno, & presbyter in altero quieuerunt. Mans itaque facto, recula monialis sociam iuueculam ad matutinorum executionem officij visa est excitare. Quam cū strepitu primo, quia silentium tenebat, deinde pulsationibus attenta esset, nec profecisset, surgens quesuit sociam, nec inuenit. Turbata ergo cum tota familia monialis: cum pro confusione factum celare vellent nec possent, cum horrore & scandalo multorum, sicut inuenta fuerant, amborum simul cadauera sunt sepulta.

§. Et parte 21. Sed hic queri potest, si miraculose an naturaliter factum sit quod narraui. Et respondeo, quod miraculose & naturaliter fieri potuit. Miraculose ad exemplum facti de testalilis, vt videretur: Naturaliter, quia præ nimio ardore libidinis, in ipso fluxu & delectatione coitus, exhauriuntur spiritus animales, & cor nimie dilatatum reclusionem non recipit subitis moribus interceptam.

§. Astruamus adhuc plura, vt sicut multis ictibus decicitur quercus, ita multis terribilibus exemplis excindatur

cinclatur libido in Clericis. Libro 4. epistola 3. ad Cunibertum Taurinensem Episcopum scribit B. Petrus Damianus Cardinalis & Ostiensis Episcopus; quod in Gallia partibus iterato pellicatu presbyter tanquam bos ad victimam ductus conuiuium deseruit, & thalamos non delectationis sed perditionis ingressus, O terribilis Deus in consiliis super filios hominum, Psal. 65. v. 5. Vno eodemque momento & semen sudit, & animam exhalauit. Sic sic remunerari debuit, qui de sacrario Domini ad exolitum lupanar, suinumque volutabrum transire decreuit. Terribile est incidere in manus Dei uiuentis, Heb. 10. v. 31. Alius presbyter concubinam nolens dimittere, incolumis, vegetus & robustus in lecto se composuit, & mane repertus est cadauer examine, & Ecclesiastica sepultura priuatus. Hac ibi.

CAPVT XL.

LIBIDINOSVS ET SACRILEGVS SACERDOS viuens vidensque ad gehennam abripitur.

Hic inchoati perpetui supplicii formidabile prorsus exemplum in impuro statuit Deus sacerdote apud V. Petrum Cluniacensem Abbatem libro 1. de miraculis sui temporis capite 25. Iste siquidem accepta damnationis sententia desperans vitis a se daemonebus & gehennae tormentis sacrilegum spiritum tradidit. Ipsum auctorem audiamus. *Subiungenda est, inquit, morientis presbyteri terribilis & multis nota visio, quae audientium mentes digno timore concutiat, & ad cauenda aeterna mortis mala, velut vehementi sollicitudinis ignis accendat. Apud castrum Liziniacum, quod in Pictauiensi pago situm est, nuper quidam presbyter erat, qui sacerdotalis ordinis super caelestem dignitatem, miserrima vite conuersatione deturpans, non ad animarum, quibus praeerat curam, sed ad carnis suae voluptatem explendam, sacro ministerio utebatur. Quia*

Felix quem faciunt aliena pericula cautum. Annulus aureus in parib. suis.

Quia